

קיא

הורה אור השלם

1. סדר כפול יתוף
מפני שיש צורך
החלים צא

ערבי פסחים פרק עשירי פסחים

מסורת הש"ס

(א) [למחרה זיל לרעה],
(ב) [וגי הטרק דמינה]
(ג) [ועי רשביס בריב מת:
דיה מלי לפסי], (ד) [שנת
קי. ופיס פירשי כיב קי:
ועיש רשביס], (ה) [ומלין
קה], (ו) [ונרביס ל], (ז) [כיב טו,
(ח) [נרביס ט], (ט) [כיב טו,

האי מאן דמפני אגירא (א) דדיקלא: אי מיקטל קטיל. אס נקץ האילן נהרג האיש ואס נעקר האילן האיש מת: ה"ג הני מילי היכא דלא מנה כרעיה עילויס כו': (י) האי מאן דמפני אגירא דדיקלא אהדא ליה רוח פלגא. פלגשין בלע"ז: לרדא. כאכ חזי הרשא: חמשה עולי הוו. שרות רעה שורה תמתיס: עולא דכנדא. שס האילן: עולא דפרחא. לץ קרפין בלע"ז: ורדשא. שונבי"ר: עולא דארבא. ספינה: עולא דערבא. זל אילן ערבה: דקשא סילויס. עלו: דכי פרמא שדיס שמן: דכי איגרי. המצויין

הגהות הב"ח

(א) [גבי וימית דרבי"מ]
דלא: (ב) [שם מאן
דפרק וי ומאן דרבי
דמי וי ומאן דרבי
מפני אדמתא כרשא:
(ג) [רשי דיה האי מאן
וי דדיקלא דקל (קלף)
קצרון] ספי"ז: (ד) [די
האי מאן דיה נרדא זיל
קרא דיה אי מיקטל:
(ה) [דיה אפלא דענותא
נבל שמיס נכנס לכתב
שראדא ליל ותיבת שפח
נמקן: (ו) [רשביס דיה
אפלא וי ללך דאיע
נכנס כתיב וי מנה
בזין נפח:

בגגות רשפי שמש: ונפקא מינה. לכמוז קמיעא בשס אילן כגון אס הזוק תמת זי פרמא יתמוז לו קמיעא בשס רוחי: למאי נפקא מינה לגזויי לה. לברוח מפניה לפי שאין לה עינים ואינה רודפתו: גוייה. ברה מפניה: זי אולא נפקא אדיקלא. כשהלכה אחריו נתקלה ונפלה על עיקר האילן: ה"ג קטעה היא ולווח דיקלא. יבש הדקל: בר קשא. שומר העיר: ה"ג סודריה דמר דומס זי לורבא מרבנן: כדקטוע למר לא ידע ליה למימר ברוך. שאינו יודע לברך על הסודר ברוך עומר ישראל: כשא. כף הקדש: והדר כנדא דכמכא. מתגלגל בתוך כד של כותח: ומשפכה בעולא דחננא. חננ שמיס יהושע זי לשראל את הארץ: דלא חננ גרמירא. שלג גדל אמה: ארכונא. עירון: אדמסנא כרעיה. בעיר שרגלי לחיס ממי הרמיה: תליס ככוסא. החולה פתו צאיר בתוך כל אחד: תלג לסילפיה. לסלו ופת נמוז: גישורא. פירורין: איסרא דמוזי. מלאך הממונה לזמן מוות: נקוד שמי. לשון נקודו כמו מנקד חזירו לפיכך אינו רואה סיהו פרויס נשלס לידרס כרגל: איסרא דעניותא נבל שמי. (י) ושמה נכנס לבית שהוא רואה שאין נוהגים מנהג נקיות כפת: לברוקסי. כליון עינים: מפחד. ואינו יודע למה: דמסוכר

הגהות הגר"א

[א] גבי עולא דרמחא
עולא דפרמא זיר כי
עולא דלרבה כללג
ליל: (ב) [וימית מישכ
מס
ממיתת המלוא: [ב] שם
פרמא. נמקן:

האי מאן דמפני אגירא דדיקלא: אי מיקטל קטיל. אס נקץ האילן נהרג האיש ואס נעקר האילן האיש מת: ה"ג הני מילי היכא דלא מנה כרעיה עילויס כו': (י) האי מאן דמפני אגירא דדיקלא אהדא ליה רוח פלגא. פלגשין בלע"ז: לרדא. כאכ חזי הרשא: חמשה עולי הוו. שרות רעה שורה תמתיס: עולא דכנדא. שס האילן: עולא דפרחא. לץ קרפין בלע"ז: ורדשא. שונבי"ר: עולא דארבא. ספינה: עולא דערבא. זל אילן ערבה: דקשא סילויס. עלו: דכי פרמא שדיס שמן: דכי איגרי. המצויין

לעיו רש"י

פלגשין [פלישין].
שיחוק.
קרפין [קפריין].
שית-זלי.
שונבי"ר [שונביין].
חזיר ורילן.
מורשי"ן [פלישין].
שיחוק.
שונבי"ר [שונביין].
חזיר ורילן.

בגגות רשפי שמש: ונפקא מינה. לכמוז קמיעא בשס אילן כגון אס הזוק תמת זי פרמא יתמוז לו קמיעא בשס רוחי: למאי נפקא מינה לגזויי לה. לברוח מפניה לפי שאין לה עינים ואינה רודפתו: גוייה. ברה מפניה: זי אולא נפקא אדיקלא. כשהלכה אחריו נתקלה ונפלה על עיקר האילן: ה"ג קטעה היא ולווח דיקלא. יבש הדקל: בר קשא. שומר העיר: ה"ג סודריה דמר דומס זי לורבא מרבנן: כדקטוע למר לא ידע ליה למימר ברוך. שאינו יודע לברך על הסודר ברוך עומר ישראל: כשא. כף הקדש: והדר כנדא דכמכא. מתגלגל בתוך כד של כותח: ומשפכה בעולא דחננא. חננ שמיס יהושע זי לשראל את הארץ: דלא חננ גרמירא. שלג גדל אמה: ארכונא. עירון: אדמסנא כרעיה. בעיר שרגלי לחיס ממי הרמיה: תליס ככוסא. החולה פתו צאיר בתוך כל אחד: תלג לסילפיה. לסלו ופת נמוז: גישורא. פירורין: איסרא דמוזי. מלאך הממונה לזמן מוות: נקוד שמי. לשון נקודו כמו מנקד חזירו לפיכך אינו רואה סיהו פרויס נשלס לידרס כרגל: איסרא דעניותא נבל שמי. (י) ושמה נכנס לבית שהוא רואה שאין נוהגים מנהג נקיות כפת: לברוקסי. כליון עינים: מפחד. ואינו יודע למה: דמסוכר

רשב"ם

דמפני אגירא דדיקלא. דקל קלון: רוח פלגא. מורשי"ן בלע"ז: לרדא. כאכ חזי הרשא: אי מיקטל קטיל. אס נקץ האילן נהרג האיש ואס נעקר האילן האיש מת: ה"ג הני מילי היכא דלא מנה כרעיה עילויס: חמשה עולי הוו. שרות רעה שורה תמתיס: עולא דכנדא. שס אילן: עולא דפרחא. לץ קרפין בלע"ז: ורדשא. שונבי"ר: עולא דארבא. ספינה: עולא דערבא. זל אילן ערבה: דקשא סילויס. עלו: דכי פרמא שדיס שמן: דכי איגרי. המצויין

מוסף רש"י

ורדא. אילן ששמו
ורדא. סלמי"ר בלע"ז
[קפריין] עני. בר קשא.
ממונה למלך ושנת
קי. א: משל הטר
[רשבי"ר ברי קי]. כנדא.
פירורין [חזיר ורילן] קה.
איסרא דעניותא. שר
על וי"ו [חא] שפח
דעיותא. נבל שמי.
וגל קר ליה ואיכס מקוס
מילוס ושנת סכ.

בגגות רשפי שמש: ונפקא מינה. לכמוז קמיעא בשס אילן כגון אס הזוק תמת זי פרמא יתמוז לו קמיעא בשס רוחי: למאי נפקא מינה לגזויי לה. לברוח מפניה לפי שאין לה עינים ואינה רודפתו: גוייה. ברה מפניה: זי אולא נפקא אדיקלא. כשהלכה אחריו נתקלה ונפלה על עיקר האילן: ה"ג קטעה היא ולווח דיקלא. יבש הדקל: בר קשא. שומר העיר: ה"ג סודריה דמר דומס זי לורבא מרבנן: כדקטוע למר לא ידע ליה למימר ברוך. שאינו יודע לברך על הסודר ברוך עומר ישראל: כשא. כף הקדש: והדר כנדא דכמכא. מתגלגל בתוך כד של כותח: ומשפכה בעולא דחננא. חננ שמיס יהושע זי לשראל את הארץ: דלא חננ גרמירא. שלג גדל אמה: ארכונא. עירון: אדמסנא כרעיה. בעיר שרגלי לחיס ממי הרמיה: תליס ככוסא. החולה פתו צאיר בתוך כל אחד: תלג לסילפיה. לסלו ופת נמוז: גישורא. פירורין: איסרא דמוזי. מלאך הממונה לזמן מוות: נקוד שמי. לשון נקודו כמו מנקד חזירו לפיכך אינו רואה סיהו פרויס נשלס לידרס כרגל: איסרא דעניותא נבל שמי. (י) ושמה נכנס לבית שהוא רואה שאין נוהגים מנהג נקיות כפת: לברוקסי. כליון עינים: מפחד. ואינו יודע למה: דמסוכר

האי מאן דמפני אגירא דדיקלא אהדא ליה לדידיה רוח פלגא והאי מאן דמפני רישיה אגירא דדיקלא אהדא ליה רוח צרדא האי מאן דמפני אדיקלא אי מיקטל קטיל אי איעקר מיעקר ומיית (א) הג"מ דלא מנה כרעיה עילויס אבל מנה כרעיה עילויס לית לן בה חמשה מולי הוי מולא דדיקלא יהודא מולא דכנדא מולא דפרחא מולא דרדתא (א) איכא דאמרי אף מולא דארבא מולא דערבתא כללא דמילתא כל דנפיש ענפיה קשי מוליה וכל דקשי סילויס קשי מוליה לבר מכרו משא אע"ג דקשי סילויס לא קשי מוליה דאמרה לה שידא לברה פירחי נפשך מכרו משא דאיהו הוא דקטיל לאבוק וקטיל לדידיה אמר

רב אשי הוונא לרב כהנא דפריש מכולהו מולי כי פרחי רוחי דבי ורדתא שידא דבי איגרי רישפי למאי נפקא מינה לקמיעא דבי פרחי בריה שאין לה עינים למאי נפקא מינה לגזויי לה זימנא חרא הוה אויל צורבא מרבנן לאפנויי לבי פרחי שמע דקא אתא עילויס וגוי לה כי אולא חבקה לדיקלא צווח דיקלא ופקעה היא (א) פרחא דבי ורדתא שידה הא ורדתא דסמיכה, למתא לא פחתא משיתין שדי למאי נפקא מינה למיכתב לה קמיעא ייהוה בר קשא דמתא דאויל וקאי גבי ורדתא דרוה סמך למתא עלו ביה שיתין שדי ואיסתכן אתא להווא מרבנן דלא ידע דרדתא דשיתין שדי היא כתב לה קמיע לחדא שידא שמע דתלו חוננא בגווייה וקא משרו הכי סודריה דמר כי צורבא מרבנן בדיקנא ביה במר דלא ידע ברוך אתא הווא מרבנן דידע דרדתא שיתין שדי הוה כתב לה קמיעא דשיתין שדי שמע דקא אמרו פנו מנייכו מהבא קמב מירי תרי קמבי הוו חד מוקמי מיהרא וחד מבתר מיהרא דמקמי מיהרא קמב מירי שמו ומיחוי כי כדא דכמכא והדר ביה בחשא דבתר מיהרא יקמב ישוד צהרים שמו ומיחוי כי קנא דעיוא והדר ביה כנפיה אבי הוה שקיל אויל רב פפא מימיניה ורב הונא בריה דרב יהושע משמאליה חזייה להווא קמב מירי דקא אתי לאפיה דשמאליה אהדרא לרב פפא לשמאליה ולרב הונא בריה דרב יהושע לימיניה אמר ליה רב פפא אנא מאי שנא דלא חשש לי אמר ליה את שעתא קיימת לך מחד בתמוז עד שיתסר ביה ודאי שכחי מכאן ואילך ספק שכחי ספק לא שכחי ומשתכחי במולי דהצבא דלא הצב גרמירא ובטולי דצפרא ופניא דלא הוי גרמירא ועיקר בטולי דבית הכסא אמר רב יוסף הני תלת מילי היב ארכונא לנהורא (א) מן דסריק רישיה יבש ומן דשתי מוף מוף ומן דסוייס מסני אדמייהניה כרעא תלאי בביתא קשי לעניותא כדאמרי אינשי תלא סילתא תלא מווייה ולא אמרן אלא ריפתא אבל בישרא וכוורי לית לן בה אורחיה היא פארי בביתא קשי לעניותא גישורא בביתא קשי לעניותא בליילי שבתות ובלילי רביעית שרו מוזיקין עילויס איסרא דמוזי נקוד שמייה איסרא דעניותא נבל שמייה צעא אפומא דהצבא קשי לעניותא מאן דשתי מוא בצעי קשי לברוקתי דאכיל תחלי ולא משי ידיה מפחד תלתין יומין דמסוכר

המצויין בגגות רשפי שמש: ונפקא מינה. לכמוז קמיעא בשס אילן כגון אס הזוק תמת זי פרמא יתמוז לו קמיעא בשס רוחי: למאי נפקא מינה לגזויי לה. לברוח מפניה לפי שאין לה עינים ואינה רודפתו: גוייה. ברה מפניה: זי אולא נפקא אדיקלא. כשהלכה אחריו נתקלה ונפלה על עיקר האילן: ה"ג קטעה היא ולווח דיקלא. יבש הדקל: בר קשא. שומר העיר: ה"ג סודריה דמר דומס זי לורבא מרבנן: כדקטוע למר לא ידע ליה למימר ברוך. שאינו יודע לברך על הסודר ברוך עומר ישראל: כשא. כף הקדש: והדר כנדא דכמכא. מתגלגל בתוך כד של כותח: ומשפכה בעולא דחננא. חננ שמיס יהושע זי לשראל את הארץ: דלא חננ גרמירא. שלג גדל אמה: ארכונא. עירון: אדמסנא כרעיה. בעיר שרגלי לחיס ממי הרמיה: תליס ככוסא. החולה פתו צאיר בתוך כל אחד: תלג לסילפיה. לסלו ופת נמוז: גישורא. פירורין: איסרא דמוזי. מלאך הממונה לזמן מוות: נקוד שמי. לשון נקודו כמו מנקד חזירו לפיכך אינו רואה סיהו פרויס נשלס לידרס כרגל: איסרא דעניותא נבל שמי. (י) ושמה נכנס לבית שהוא רואה שאין נוהגים מנהג נקיות כפת: לברוקסי. כליון עינים: מפחד. ואינו יודע למה: דמסוכר